

AZ OROSHÁZI
EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES LAPJA

Orosházi
HARANGSZÓ

Az üresség áldása

Személyes kapcsolat Jézussal

A reménység tanúi

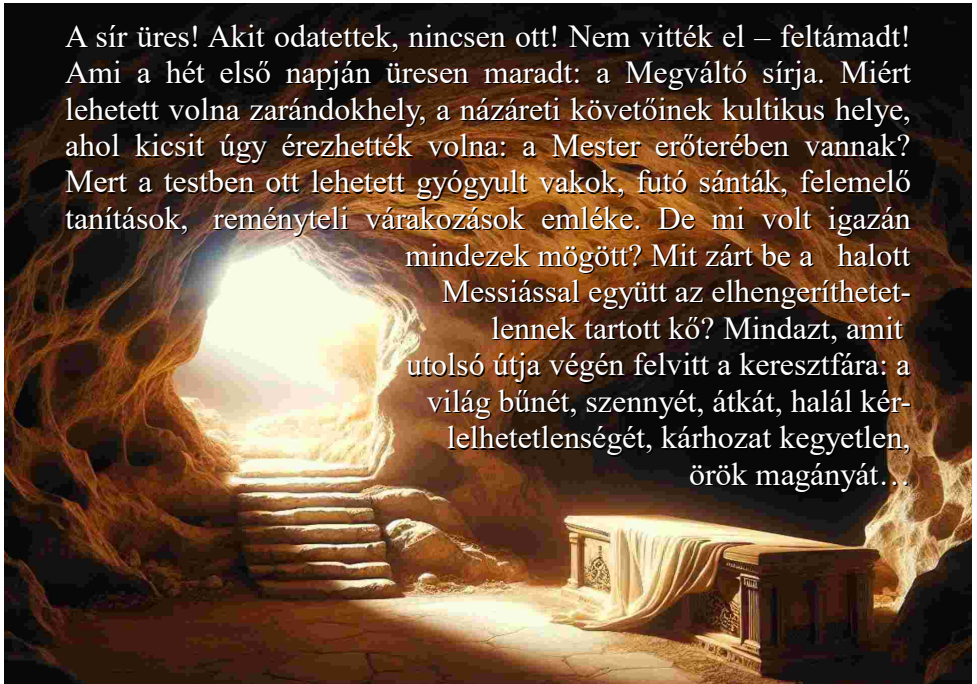
Színes beszámolók a Székácsból

Az eskető lelkész neve VII. rész

Búcsú Koszorús Oszkártól

2025 ÁPRILIS

Az üresség áldása

A sír üres! Akit odatettek, nincsen ott! Nem vitték el – feltámadt! Ami a hét első napján üresen maradt: a Megváltó sírja. Miért lehetett volna zárandokhely, a názáreti követőinek kultikus helye, ahol kicsit úgy érezhették volna: a Mester erőterében vannak? Mert a testben ott lehetett gyógyult vakok, futó sánták, felemelő tanítások, reménytelí várakozások emléke. De mi volt igazán mindezek mögött? Mit zárt be a halott Messiással együtt az elhengeríthetetlennek tartott kő? Mindazt, amit utolsó útja végén felvitt a keresztfára: a világ bűnét, szennyét, átkát, halál kérelhetetlenségét, kárhozat kegyetlen, örök magányát...

...és mindez most nincs sehol. A keretek, a maradék, a sír némán hideg szikla-oldala, a félregurult zárókő még elevebbé, még átélhetőbbé teszik: mindez a múlté, mindez emlék csupán. A húsvéti üresség arról beszél múlt időben, amiről a földre szegezett tekintetű ember még csak jelene félelmeként, jövője reménytelenségeként tud.

Emeld fel a tekintetedet, és lásd meg a húsvéti ürességet! Add át a múltnak azt, amitől nincs jelened és jövőd! Krisztus üresen hagyta a sírt, tartalmatlanná, erőtlenné téve azt, ami addig mindent kitöltött és mindent legyőzött: a halált. Kapaszkodj hát bele, hadd ragadjon magával az életre!

Ördög Endre

Személyes kapcsolat Jézussal

„Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton?” (Lukács 24,32)

Az április havi útmutatói ige egy húsvét utáni történetből, az emmausi tanítványok történetéből származik. Itt Jézus tágabb tanítványi köréből, (tehát nem az apostolok közül) ketten Jézus halála miatti csüggedésük közepette sétálnak egy Emmaus nevű település felé. Szomorúságuk közben nem veszik észre, vagyis nem ismerik fel, hogy a feltámadt Jézus az, aki csatlakozik hozzájuk az úton, és sétálás közben figyelmesen meghallgatja a beszámolójukat, majd az ószövetségi próféciák alapján elmagyarázza mindazt, ami vele történt.

Jézust csak akkor ismerik meg, amikor asztalhoz ülnek, és Jézus megtöri a kenyeret, vagyis közösen élik át az úrvacsora csodáját.

„Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton?” – hangzik el a kérdés a két tanítvány szájából.

Kérdezhetnénk, hogy mit kezdjünk már böjtben ezzel a csodálatos húsvéti gondolattal, ami már a feltámadás örömeivel van kapcsolatban? Nos, a böjti törekvéseink csupán akkor érik el a céljukat, amennyiben azok elvezetnek a Jézussal való személyes hitbeli találkozásainkhoz.

Az ilyenkor szokásos tudatos lemondás egyáltalán nem rossz. Ami hagyományos formában a húsról, ételről való lemondást jelentette. De a modern korban ez sokkal szélesebb körben értelmezhető. Lemondhatunk egyéb fizikális dolgokról is. Például az édességről, a sok adalékanyagot tartalmazó, mű

ételekről, egyéb élvezeti cikkekről. De lemondhatunk olyan dolgokról is, melyek nem testiek, és a figyelmünket könnyen elvonják az Isten dolgairól: például csökkenthetjük a digitális eszközhasználatot, keretek közé szoríthatjuk a közösségi média használatával töltött időnket, a világban zajló, sokszor felzaklató események monitorozását, vagy éppen tudatosan odafigyelhetünk arra, hogy kevesebb időt töltsünk panaszkodással, pletykálással és az egyéb kevésbé építő időigényes tevékenységekkel...

Minden hasonló dolog a böjt jó és hasznos része lehet, ami segít bennünket, hogy többet, és jobban, nyitottabban tudjunk az Istenre figyelni. És ami segít abban, hogy az evangélium örömhírét személyesen is át tudjuk élni. Azt, hogy Jézus személyesen értem is vállalta a keresztre vezető utat, és az én bűnömért is meghalt a kereszten, feltámadásával pedig nekem is örök életet szerzett. Ezt nem csupán ésszel tudjuk felfogni, hanem nap mint nap átélhetjük, hogy az Isten elé letehetjük a terheinket, akinél van bocsánat az elkövetett bűninkre és a mulasztásainkra. Akinél

átélhetjük, hogy a Jézussal való kapcsolatunk nem csupán a múltunkra és a rendkívül távolinak, megfoghatatlannak tűnő jövőnkre van hatással, hanem a jelenünkre is. Azzal, hogy az ő jelenlétében mi is formálódunk, változunk, hogy feltölt a közelsége, gyógyulnak a lelkünk mélyén tátongó sebek, és egészen egyszerűen kiteljesedhetünk: abba az irányba formálódhatunk, amilyennek Isten mindig is látni akart bennünket.

A szív hevülését nem lehet csupán kognitív szinten megélni, átélni. Ezt nem lehet függetleníteni önmagunktól. Jézus az egész lényünket szólítja meg: a legbensőbb, legszemélyesebb tulajdonságunktól és gondolatunktól kezdve, a szívünk-lelkünk igaz valóján át egészen az értelmünkig teljes egészében megszólít. A szív hevülése ennél a két tanítványnál valami olyasmi lehetett, hogy érezték, Jézus minden egyes elhangzott szava válasz a kérdéseikre, megoldás a csüggedésükre. Egyszerűen szükségük van arra, amit ott és akkor tőle kaptak. Nem tudtak és nem is akartak érzéketlenek maradni – hatott rájuk.

Hogy kinek milyen események, szavak érintik meg a lelkét, forró-sítják át a szívét, az nagyon egyéni. Lehet, hogy valaki egy baráti lelki beszélgetésen keresztül éli meg az Isten közelségét, vagy a mélységeiben, más a személyes csendességében, egy igei

alkalmon át, vagy az Istent dicséző énekszó által...

Kívánom minden kedves olvasónak, hogy minél több személyes élménnyel és tapasztalattal gazdagodjon a hitélete és Jézussal való kapcsolata!

Felegyi-Németh Mária
iskolalelkész

A reménység tanúi

„Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvvel körülövezve; feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűz lángja; lába hasonló volt a kemencében izzó aranyérchez; hangja olyan, mint a nagy vizek zúgása; jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével ragyog. Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.” (Jelenések könyve 1,12-18)

A Jelenések könyve a jövőről szól. Valaki egyszer azt mondta, hogy mindannyian a jövő miatt kellene, hogy aggódjunk, hiszen életünk hátralévő részét abban kell eltöltenünk. Mégis egészen megnyugtató az amerikai Abraham Lincoln gondolata a jövőről. Az a jó a jövőben,

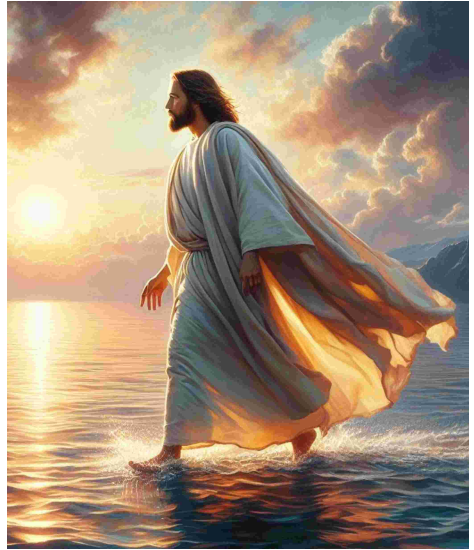
hogy mindig egyszerre csak egy napban érkezik. Aztán a következőben és így tovább. Mindig érdemes szem előtt tartanunk, hogy a Biblia mit tanít számunkra a jövőről, ugyanakkor nem szabad álomvilágban élnünk, hiszen mindig egyszerre csak egy nap, amit megélünk

az örökkévalóság felé haladásban. Elég minden napnak a maga baja, olvassuk a Szentírásban. Ugyanakkor elég minden napnak a maga java is.

A történelem során sok tanú volt. Ma mi vagyunk azok. Krisztusban kaptuk azt a küldetést, hogy itt a földi életünkben megéljük az ő örömhírét, az ő nagypénteki keresztségét és feltámadásának következményét. Ha Krisztus megtette azt, hogy belépett a mi nyomorúságos világunkba, ahol háborúk és más szörnyűségek övezik életünket, ahol az emberek egyet nem értése határozza meg, hogyan élünk, akkor is van reménységünk mindenkor Krisztusban.

Tekintsünk reménytelenségünkben mindig arra, aki ezt a reménységet megadja. Maradjunk meg benne, ne veszítsük el azt a reményt, ami a legsötétebb óráinkban is velünk marad. Hiszen Istenünk akkor is velünk van, amikor mi úgy gondoljuk már, hogy elhagyott bennünket. Olyan csodákat tárhat fel előttünk a mi Urunk, amire nem is gondolnánk.

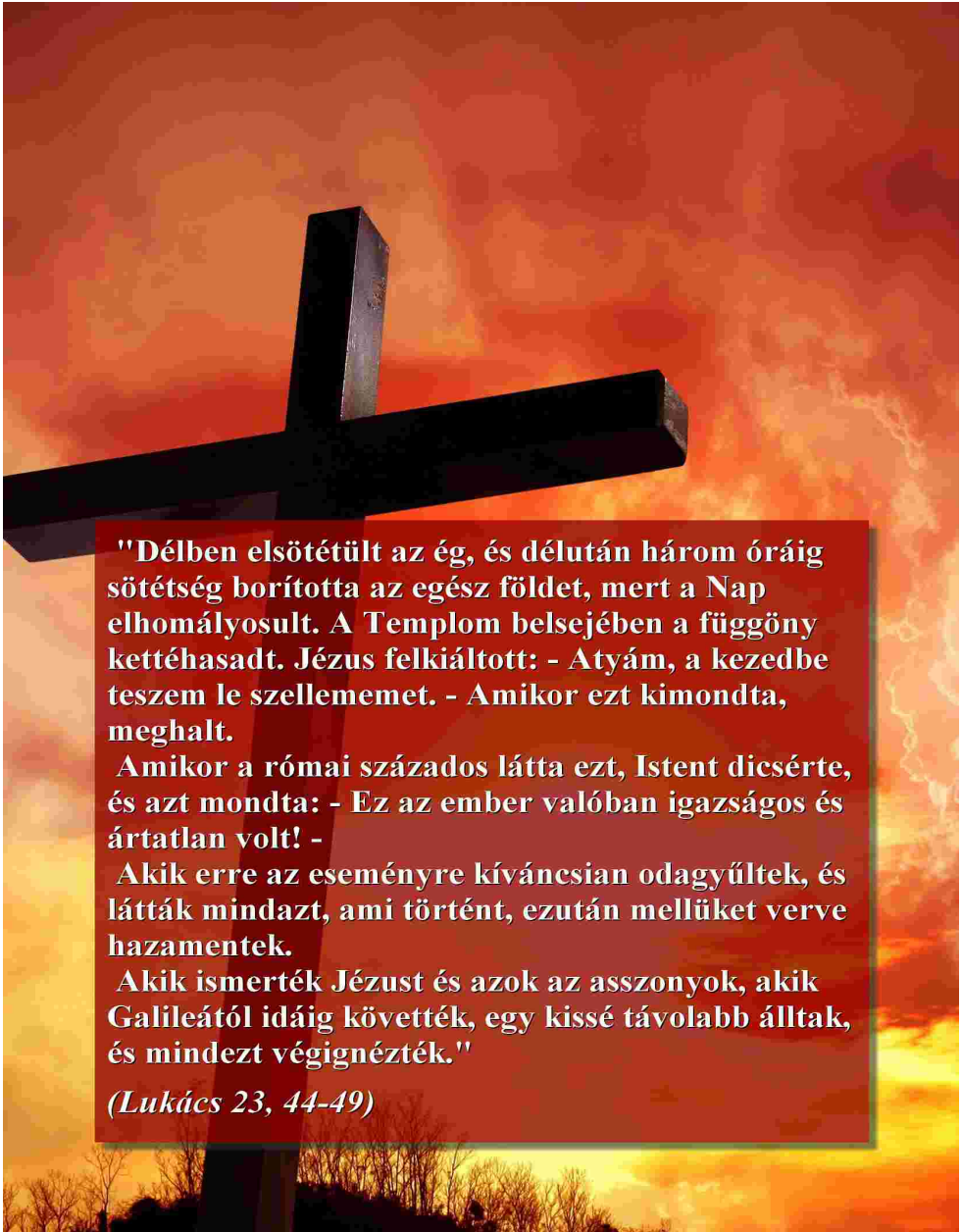
De tudjuk-e, hogy mi a legnagyobb csoda ebben a világban, amiről tanúskodhatunk? Nem az univerzum csodái, amik felett csak tátott szájjal ámulva állunk. Nem is azok

a dolgok, amiket az ember összefogással képes elérni. Nem is az élővilág csodái. Nincs nagyobb csoda annál, mint amikor egy elveszett lélekben elindul a változás Krisztus hatására.

Tudjuk, hogy egykor majd eljön Krisztus dicsőségben, hogy feltámasszon mindannyiunkat, amikor majd újjáteremt mindent, amikor az új teremtésben nem lesz már háború, nem lesz már semmilyen szörnyűség, ami eltéríthetne bennünket az Úrtól. Ott már Isten lesz minden mindenkiben, vagyis valódi szeretet lesz minden mindenkiben.

Felegyi-Németh Mihály

"Délben elsötétült az ég, és délután három óráig sötétség borította az egész földet, mert a Nap elhomályosult. A Templom belsejében a függöny kettéhasadt. Jézus felkiáltott: - Atyám, a kezedbe teszem le szellememet. - Amikor ezt kimondta, meghalt.

Amikor a római százados látta ezt, Istent dicsérte, és azt mondta: - Ez az ember valóban igazságos és ártatlan volt! -

Akik erre az eseményre kíváncsian odagyűltek, és látták mindazt, ami történt, ezután mellüket verve hazamentek.

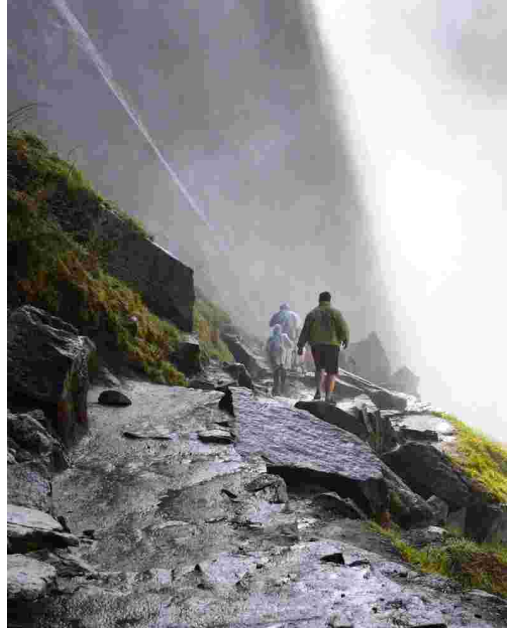
Akik ismerték Jézust és azok az asszonyok, akik Galileától idáig követték, egy kissé távolabb álltak, és mindezt végignézték."

(Lukács 23, 44-49)

Van segítség?

Képzeld most magad elé egy veszélyes terepen folytatott túrát vagy akár hegyi kalandot. Mi történne, ha egyedül kellene megküzdened minden akadállyal? Előfordulhat, hogy már a nehéz terep egy részének pusztá látványa is megbénítana, és élesen hasítana beléd a kétség, hogy mégis hogyan oldhatnád meg a feladatot és hogyan juthatnál el a célig. Rossz érzések egész sora keríthet hatalmába, amikor az ember úgy érzi, magára van hagyva egy erőt próbáló helyzetben, és nincs segítség.

Mennyivel másabb a helyzet, ha van valaki, aki vezet, mutatja az utat, mutatja a következő lépést? Neked pedig nem kell a félelmetesnek tűnő terep látványában elveszned. A legjobb, ha folyamatosan a vezetődet figyeled, és követed a lépéseit. Megfigyeled, ő hogyan lép, merre lép, mibe kapaszkodik. Egyszerűen teljesen rá figyelsz, és őt követed, az ő mozzanatait másolod az egész úton. Micsoda biztonságot jelent az, hogy van veled valaki, aki jól ismeri az ösvényt, annak minden részletét, zegét-zugát, veszélyeit és lehetőségeit egyaránt. Milyen jó,

hogy ő végig ott van, rá minden pillanatban számíthatsz – ha kell, segítő kezet nyújt feléd, hogy átgépjtsen a kritikus szakaszokon.

Szeretném, ha tudnád, hogy te sem vagy egyedül! Mert van valaki, aki életed minden helyzetében veled tart, előtted jár, akire számíthatsz. Ez a valaki Isten, aki szeret téged, törődik veled, és vezetni szeretne. És valóban vezetni is fog, ha te elfogadod ezt tőle, és rá nézel, rá figyelsz.

„Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.”

Te is élhetsz Dávid királyhoz hasonlóan, ha minden helyzetben Istenre nézel és hozzá fordulsz. A legjobb, amit tehetsz, ha folyamatos kapcsolatban vagy vele, és nem csak vészhelyzet esetén vagy egy kifejezetten nehéz helyzet előtt kérsz tőle gyors segítséget. Hanem hagyod, hogy ő vezesse életedet, aki igazán tudja, hogy mi szolgálja a te érdekedet, és a legjobbat szánja neked. Miért is? Mert ő teremtett téged. Fontos és nagyon értékes vagy neki, szeret téged. Így lehet igazán teljes az életed.

Nézz állandóan az Istenre, az Úrra! Figyeld, merre vezet, figyeld, hogyan lép. Kövesd őt bátran, bízz benne. Nem kell egyedül szembenézned a kihívásaiddal, az eléd gördülő akadályokkal. Ha kell, ő átvisz némelyiken, vagy megerősít, hogy te magad küzdhesd át magad rajtuk az ő segítségével. És ha épp arra van szükség, a lábad is kiszabadítja a csapdából.

„Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.”

Felegyi-Németh Mária
iskolalelkész

Dávid király a 25. zsoltárban a következőt vallja saját életéről:

„Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.”

Tudom, hogy sokak élete tele van nehézségekkel és kihívásokkal. Ezek olykor ijesztőek, olykor pedig elbizonytalanítanak, vagy akár meg is béníthatnak. Ha egészen sokáig nézed, vizsgálod ezeket a túlzottan nehéznek tűnő helyzeteidet, vagy túlgondolod őket, egyszerűen képesek beszippantani téged – így pedig örült nehéz túljutni rajtuk, és eljutni a megoldásig. De lehet ez másképp is, leveheted a tekinteted ezekről a nehézségekről, hiszen nem vagy egyedül. Van segítség. Épp úgy, ahogy Dávid királynak is volt segítsége, amit egyetlen helyzetben sem hagyott figyelmen kívül. Mit is mondott, hogyan is fogalmazott?

Székács gála az iskolában

A 2024/2025. tanévben újra eredeti időpontjában, a Székács héten zajlott az a szép esemény, amikor tehetséges diákjaink bemutatkoznak az iskola közössége előtt. De nem is volt elég a műsoridő, hogy minden tehetséget megmutassuk, ezért a zenészek egy része már délelőtt flashmobszerűen “bezenélte” az iskolát.

A műsorszámokat úgy állítottuk össze, hogy keresztmetszetet adjanak a Székácsról: szó esett arról, hogy iskolánk állatbarát intézmény lett, a Boldog Iskola programban résztvevők jelbeszéddel adtak elő egy dalt. A Language Cert partnerin-

tézményeként egyre sikeresebbek diákjaink a nyelvvizsgákon és nyelvi versenyeken, a szülőikkel való jó kapcsolathoz hozzájárul a családi nap megrendezése, illetve készülünk a Nyári Evangélikus Pedagógus Akadémiára, a NyEPÁ-ra. Ugyanis

hogy július első napjaiban mintegy 250 evangélikus pedagógust láthattunk vendégül intézményünkben. De más módon is kapcsolatot tartunk az evangélikus iskolákkal, például márciusban ismét részt vettek énekeseink és táncosaink a budapest-fasori gimnázium népművészeti találkozóján. Ebben az esztendőben újra megrendeztük országos versmondó-, népdaléneklő-, és képzőművészeti versenyünket, a Kölcsey versenyt, melyen több mint 60 versenyző mérettette meg magát a különböző kategóriákban, és közöttük voltak határon túli testvériskolánkból érkező közép-iskolások is.

A Székács gála végén pedig az Aranykapocs díjat adtuk át, immár harmadik alkalommal. A díjat az is-

kola és a Kapocs, elballagott gimnazista diákjaink köre közösen alapította; olyan személyek részére, akik iskolánkban érettségiztek, és elballagásuk után is eltéphetetlen köteléssel kapcsolódnak intézményünkhöz; aktív segítséget nyújtva diákjaink jövőképeinek formálásához, mentor szerepet is felvállalva, életükkel példát adva, tetteikkel, gyakorlati tanácsaikkal is megmutatva, hogy a mindennapi élet során mit is jelent igazi „székácsosnak” lenni. Idén Szilasi-Horváth Gréta lett a díjazott, aki elkötelezetten, hosszú éveken át koordinálta a Kapocs diákok körét, ápolva ezzel iskolánk hagyományát, megtartó erejét.

Ők voltak a Székács gála fellépői 2025. március 21-én:

- Diákzenekar
- Mezei Roland 1.a versmondás
- Polyák Sára 5.a furulya
- 2.a osztály jelnyelv
- Morvai Réka 5.a versmondás
- Nagy Zétény 8.b versmondás
- Horváth Hanna 7.a angol nyelvű próza
- 4. évfolyam és 5.a néptáncosai
- Zsoldi Anna 6.a versmondás
- Gyurik Gerda 5.b, Gabnai Lili 5.a népdaléneklés
- Debreceni és Láda család közös zenélése
- 9/A és 6.a osztály farsangi tánca

Szőke-Kilián Szilvia

Álomból valóság

Hogyan fordítja Isten terve áldássá a rosszat?

Idén a József életét feldolgozó (a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyülekezeti és Missziói Osztálya által kiírt) hittanversenynek volt a mottója ez a mondat. A háromfordulós hittanverseny iskolai fordulóját február 4-én rendeztük meg, erre szép számmal jelentkeztek tanulóink. A felkészítés már hónapokkal előtte elkezdődött külön foglalkozásokon és hittanórákon is. A téma nagyon vonzó volt a gyerekek számára, hiszen egy fiatal kalandos életéről szóltak a bibliai történetek. A legfontosabb üzenete pedig ez volt: „az Úr Józseffel volt”.

Az iskolai megmérettetés után az alábbi csapatok jutottak be a kerületi fordulóra:

1.-2.osztály: Halász Lilla, Mák Miléna, Samu Levente

3.-4. osztály: Kálmán Róza Anna, Podmaniczky Frigyes, Tóth Hannah
 felkészítőjük: Nagyné Györgyi Szilvia

5.-6. osztály: Fekete Enikő, Fekete Ildikó, Kunos Maja

7.-8. osztály: Nagy Noémi, Orbán Júlia, Zsoldi Lajos
 felkészítőjük: Berta Tünde

A kerületi fordulóra március 8-án került sor, a verseny lebonyolítására az iskola biztosította a helyszínt. A feladatokat központilag kaptuk meg, majd vissza kellett küldeni, így azok értékelése Budapesten történt. Egy hetet izgalommal töltöttünk, amíg vártuk az eredményeket. Végül a legkisebbeknek, az 1.-2.-osoknak sikerült a döntőbe jutniuk. A többi csapat is nagyon szép eredményt ért el, hiszen csupán egy-két ponttal maradtak le a döntőbe való bejutásról.

A továbbjutó csapat tagjai: Halász Lilla, Mák Miléna, Samu Levente (2.a) és Mikes Janka (1.c)

Mindnyájuknak és a felkészítő hittantanárnak is szívből gratulálunk! A döntőbe jutott csapat Budapesten, a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban mérheti össze tudását országos szinten más csapatokkal.

Bízva a további sikerben, Istentől áldott felkészülést kívánunk!

Berta Tünde
hittan mk.-vez.

Színházlátogatás Budapesten

Évről évre különleges karácsonyi ajándékot kapnak a székácsos gimnazisták az Evangélikus Gimnázium Alapítvány támogatásával. Fontos feladatának tekinti az iskola nevelőtestülete a diákok kulturális élményeinek bővítését, ezért minden évben Budapestre utazik az összes gimnáziumi tanuló, hogy megtekintsenek egy színházi előadást.

Ebben az évben február 14-én kelt útra a csapat, hogy megnézze Katona József Bánk bán című előadását a Nemzeti Színházban. Az osztályfőnökök igyekeznek még tartalma-

sabbá tenni a napot azáltal, hogy egyéb, kiegészítő programot is szerveznek a színházi élmény mellé. A délelőttöt a kilencedikesek a Természettudományi Múzeumban töltötték, a 10-11. évfolyam a Parlamentben járt, míg a végzős évfolyam a Nemzeti Színházban drámapedagógiai foglalkozáson vett részt, melynek keretében megismerhették a színház történetét, az épületet és magát a színdarabot is.

Az alábbiakban az osztályok beszámolóiból olvashatunk:

9. évfolyam:

A Természettudományi Múzeum főbejáratánál, a Fogadóter kupolájában egy hatalmas, barázdás bálna felfüggesztett csontváza alatt készítettük el a csoportképünket, röviddel az érkezésünk után.

A múzeumot mindenki önállóan tekinthette meg, saját tempójában, kisebb csoportokba szerveződve. Számos kiállítást láttunk, pl. ásványok, kőzetek, drágakövek sorakoztak a vitrinekben, mintegy 2000 példány. Volt mesterséges gyémánt, a Holdnak egy darabja, hazánk legidősebb kőzete, és még meteoritok is. Tekintélyt követelő volt a bejáratnál a 136,5 kilós „Nagyapó” nevű füstkvarc kristály.

A legnagyobb területen a különféle állatokat nézhettük meg, eredeti méretű óriás őscápa állkapcsa alatt sétáltunk el egy mamut mellett, majd Noé bárkájában nézhettünk meg majmokat, lepkéket, Magyarország legszebb élőhelyei és annak élőlényei sorakoztak a kiállítóterekben.

További állandó kiállítást nézhettünk meg a korallzátonyok csodálatos élővilágáról, ahol a múzeum 122 m²-es üvegpadlója alatt 60 cm-nyi "mélységben" több mint 200 korallfaj között 160 hal úszik, és 1000-nél több csiga, kagyló, rák, féreg, tengeri sün, tengeri csillag ad ízelítőt a vízi világból.

Forrás: Lajos Rozsa - Wikipédia

Számunkra legkedvesebb azonban „Az év természetfotósa” kiállítás volt, ahol a szebbnél szebb képek között az orosházi Palcsek István több képét is felfedeztük.

10.-11. évfolyam:

Utunk első állomásaként megtekintettük a Duna-parton a Cipők holokaszt-emlékművet, ahol Deák Péter igazgatóhelyettes ismertette a 60 öntött-

vas cipő jelképét, történelmi hátterét. A parlamenti látogatás során a díszesen aranyozott lépcsőházon keresztül vezetett sétánk, majd az Országház egyik ékkövének tartott helyiségében, a dízlépcsőházban folytatódott.

Utunk innen a Ház mértani és Magyarország szimbolikus középpontjába, a kupolacsarnokba vezetett. Itt őrzik a magyar Szent Koronát és a koronázási jelvényeket. Különleges élményben volt részünk: érkezésünkkor éppen őrségváltás volt. A kupolacsarnokot elhagyva a helyiséghez csatlakozó főrendiházi társalgóba érkeztünk. A te-

remben megcsodálhattuk Európa legnagyobb kézi csomózású szőnyegét is. A séta ezt követően a főrendiházi ülésterembe vezetett, mindvégig idegenvezetőnk tartalmas ismertetését hallgatva. A látogatás végén az Országház történetét bemutató kiállítás várt bennünket.

Kopanyicza Heléna: Ezelőtt még nem voltam a parlamentben, ezért is volt különleges élmény. Tetszett az, hogy részletgazdag az épület és a szobrok is nagyon szépek voltak.

Fucskó Dániel: Nem voltam még a parlamentben, de nagyon jól éreztem magam, nagyon jó volt végre máshogy látni a parlamentet, nem csak tv-ben. Ami nagyon megfogott, a korona és az a kultúra, ami bent volt.

Vida Nóra: Jól éreztem magam, nagyon szeretek az osztályommal. Évfyománytársaimmal lenni. A parlament nagyon szép volt, aranyos volt az idegenvezető, meglepő volt, hogy ennyi mindent tud a helyről, a korona-örváltás nagyon megfogott, az nagyon érdekes volt.

12. évfolyam:

Nekünk színház körbejárás volt az előadás előtt, egy színész mesélt a színház történetéről. Érdekesség, hogy a régi színházból látható egy függöny és egy régebbi jelmez a Bánk bán előadásból, ami igazi műkincsnek számít, hiszen 50 éve nem vette fel senki. Megnéztük a Nemzeti Színház több termét is. Az épületben összesen négy színpadon tarthatnak előadást. A Nagyszínpadon, a Gobbi Hilda Színpadon, a Kaszás Attila teremben és a negyedik emeleten eredetileg jelmezmúzeumnak tervezett Bajor Gizi Szalon pódiumszínpadán összesen nagyjából ezer ember tud egyidőben előadást megtekinteni. Izgalmas volt a különböző termek története is. Betekinthettünk a színpalak mögé, nagyon érdekes volt, hogy az egyik teremben nem csak a színpad, hanem a nézőtér is mozgatható.

A drámapedagógiai foglalkozás keretében beszélgettünk magáról a műről, bemutatták a szereplőket, a jelmezeiket. Itt nagyon sok dolgot megtudtunk, ami később az előadás során rendkívül hasznos volt.

Az előadás:

„A Bánk bán zseniális alkotás. Katona József tudta, értette, érezte, hogy mi a színpadi hatás. Ma is érvényes, magával ragadó, átélhető, végsőkéig feszített konfliktusokból építi fel a drámát. Nagyon személyessé tette a figurákat,

akik a nézőből együttérzést, megvetést, szeretetet váltanak ki, akiknek a sorsával azonosulni tudnak, vagy éppen utasítják.” (Vidnyánszky Attila rendező)

Az előadás 15 órakor kezdődött, két felvonásban. Megindító látvány volt a nézőtér jelentős részét Bocskai egyenruhában elfoglaló gimnazistáink sokasága. Hagyományként viseljük ilyenkor a gimnazisták egyenruháját, büszkén mutatva az összetartozásunkat és az egységünket, az orosházi székácsosok közösségét. Kivétel nélkül minden alkalommal elismerő szavakkal illetik diákjainkat nem csupán megjelenésük, hanem a viselkedésük kapcsán is.

A diákok többségének tetszett az előadás, mely újszerű volt abban a tekintetben, hogy a rendező szándékosan fiatal színészekre osztotta a szerepeket annak érdekében, hogy a nézők „megérezzék Katona alakjainak és sorsának időtlen és aktuális energiáit”. A látványos elemekkel, tánccal és hanghatásokkal tűzdelt előadás mindenki számára maradandó élményt nyújtott és méltó lezárása volt a fővárosban eltöltött napnak.

A gimnazistáink számára minden évben meghatározó közösségi élmény ez a kirándulás, mivel ilyenkor nemcsak az osztályközösséget erősítik, de a Székács gimnáziumhoz való tartozásuk is látható formát ölt, melyet egy nagy, közös csoportképpel örököltünk meg a színház épülete előtt.

Schmittinger Anikó
munkaközösség-vezető

Kiadja: Orosházi Evangélikus Egyházközség
Cím: 5900 Orosháza, Thék Endre u. 2.
Telefon: +36/68-680-810
Email: oroshaza@lutheran.hu
Web: oroshaza.lutheran.hu
Gyülekeztünk számlaszáma: 11733041-20001034
IBAN: HU82 1173 3041 2000 1034 0000 0000
BIC(SWIFT)KÓD: OTPVHUHB
Adószámunk: 19980333-2-04

Felelős kiadó: Laczki János igazgató lelkész és Bánki-Horváth György felügyelő

Kiadványszerkesztés, digitális szerkesztés: Urbán L. Tamás, e-mail: urbanltamas@gmail.com

Versenyeredmények iskolánkban

2024. december 10. és 2025. március 31. között

- Szabadítsd ki Táncsicsot! matematikaverseny

1. helyezett csapat: Gilyan Kitti
Anna és Kacsala Anita

- English Literature and Tea Party próza kategória

3. hely Vajda Viktória
különdíj Horváth Hanna

- Gyertyafény meseíró pályázat

1. hely Kovács Mira Csilla
3. hely Kovács Petra Zoé

- Hallo Deutschland! országos német nyelvi projektverseny

3. hely Spekhardt Réka B1 nyelvi szinten
10. hely Szloszjár Dániel A1 nyelvi szinten

- Arany Dobókocka Matematika-verseny

1. hely Ördög Ádám
2. hely Halász Boglárka
2. hely Bakos Péter
Szép Magyar Beszéd verseny

1. hely Barák János

- Békés Vármegyei Iskolák Hege-dűversenye

kiemelt 1. hely Kunos Maja Janka
dicséretben részesült Földesi Panni

- Nits Márta Országos Minősítő Népdalverseny

bronz minősítés Bakos Péter

- Evangélikus iskolák országos történelemversenye

3. helyezett csapat: Mikó Bendegúz,
Nagy Zétény Árpád, Oszadszky
Adél Lara

- Töprengő online országos matematikaverseny

5. hely Ördög Ádám Barnabás
6. hely Zsoldi Lajos Gábor
9. hely Barák János és Tajthy-
Vandlik Patrik
10. hely Szabó Tamás és Nagy
Noémi

- Német nyelvű vers- és próza-mondó verseny

3. hely Spekhardt Réka
3. hely Papp Gréta

- Területi német írásbeli verseny

2. hely Kunos Maja Janka

Képzőművészeti sikerek:

- Karácsony angyalai képzőművészeti pályázat

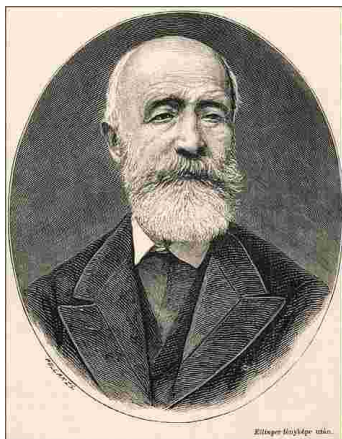
1. hely Deák Sára
5. hely Balogh Panna és Savolt
Hanna

Az eskető lelkész neve: Székács József VII. rész

Az Orosházi Harangszó jelenlegi lapszámában *A Pesti Evangyéli Magyar Egyháznak Esketési Anyakönyve*, 1837-től kezdődő bejegyzéseiből az 1865-ös esztendőt tekintjük át.

A Budapest-Deák téri evangélikus egyházközség esketési anyakönyvének feljegyzéseit szöveghűen, dőlt betűvel tesszük közzé. A szereplőkről szóló egyéb adatokat más, hiteles forrásból vettük.

Az orosházi születésű, első pesti magyar evangélikus lelkész, majd bánya-kerületi püspök Székács József (1809-1876) előtt 1865-ben ott állt az oltárnál mint vőlegény Zelenka Pál, a későbbi Tiszai Egyházkerület püspöke. Tanúként pedig Zsivora György kúriai tanácselnök és Baross Károly bánfalvi evangélikus lelkész. Székács József 1865-től 1869-ig az orosházi választókerület országgyűlési képviselője, a Magyar Tudományok Akadémia tiszteletbeli tagja, a jénai egyetem teológiai doktora.

1865/9. sz. – 1865. máj. 2. – *A vőlegény: Artner Kálmán Adolf – A. János és Lang Johanna fia, hites ügyvéd és jogtudor. – Kőszegi születésű, Pesten, Belváros, Hatvani u. 3. sz. alatt lakozó, ág. hitv. ev., 25 éves, nőtelen. – A menyasszony: Salacz Anna Mária – S. Antal és Brückler Anna leánya – Pesti születésű, Pesten, Belváros, Iskola utca 1. sz. alatt lakozó, ág. hitv. ev., 23 éves, hajadon. – Tanúk: Zsivora György septemvir, Szloboda Ferencz váltó feltörvényszéki ülnök. – Eskető lelkész: Székács József.*

Zsivora György (1804 – 1886) ügyvéd, kúriai tanácselnök, az MTA levelező tagja. 1869-1873-ig a Kúria tanácselnöke. (Fotó: Wikipédia)

1865/22. sz. – 1865. oct. 10. – *A vőlegény: Kutnay Zelenka Pál – Z. Dániel és Benedicty Mária fia, evang. lelkész Irsán – Cseh – Brezó, Nógrádi születésű, Irsán lakozó, ág. hitv. ev. 26 éves, nőtlen. – A menyasszony: Felső – Sági Balogh Lenke – B. Lajos és Tóthprónai blatniczai Prónay Jozéfa leánya – Balog, Nógrádi születésű, Budán lakozó ág. Hitv. ev., 23 éves ha-*

Zelenka Pál.

Zelenka Pál (1839-1910) evangélikus lelkész Irsán, majd 1866-tól Miskolcon. A Tiszai Egyházkerület püspöke 1890-től haláláig. (Fotó: Wikipédia)

Baross Károly (Fotó: Wikipédia)

jadon. – *Tanuk: Benedicty György ügyvéd és hitvесе, Simonyi Eszter asszony, Jeszenszky László tisztartó és Delsaux Baloghy Jolanda. – Eskető lelkész: Székács József.*

1865/24. sz. – 1865. nov. 27. – *A vőlegény: Ns. Kalmár István – K. Mátyás és Kurasch Borbálya fia, háztulajdonos. - Aszódi születésű, Pesten, Józsefv., Vas u. 12., ág. hitv. ev., 61 éves, özvegy. – A menyasszony: Kállay Katalin, néhai Tornay István özvegye, K. István és Westermayer Erzsébet leánya. – Pesti születésű, Pesten, Józsefv., Vas utca 12 sz. alatti lakos, ág. hitv. ev., 30 éves, özvegy. – Tanuk: Baross Károly bánfalvi lelkész, Heidrich Antal és Karctokke Jan. pesti polgárok. – Eskető lelkész: Székács József.*

Kalmár István (1804-1868) pesti divatsza-lontulajdonos. Bátyja, József (1786-1854) Orosháza község jegyzője 1831-től haláláig. Lányát, Kalmár Máriát 1860-ban Orosházán vette feleségül Baross Károly.

Baross Károly (1822-1896) evangélikus lelkész a Békés vármegyei Bánfalván (ma Gádoros), a helyi templom építtetője, a település első történetírója.

1865-ben 25 házasságkötés volt. Székács József 16, Fürst János 2, Urbánszky János 7 párt esketett.

Koszorús Oszkár

Koszorús Oszkár életrajza

Koszorús Oszkár Orosházán született 1942. április 8-án.

Édesanyja Bartos Éva tanító, szarvasi származású volt. Édesapja Koszorús Oszkár evangélikus lelkész és esperes, az erdélyi Krassó-Szörény megye megyeszékhelyéről, Resicabányáról származott. Anyai és apai nagyapja is evangélikus lelkész volt Szarvas városában. Dédnagyapja, Dubovszky Nándor 1864-től 1904-es haláláig Rákoskeresztúron szolgált evangélikus lelkészként. Miután 1938-ban végzett a Soproni Evangélikus Teológián, segédlelkész lett: Tiszaföldvár és Gyula után Rákóczitelepre került, majd 1943 és 1956 között Szentetornyán lett lelkész. Végül családjával 1956 nyarán költözött Orosházára.

Koszorús Oszkár a gyerekkorát Rákóczitelepen töltötte. Általános iskolai tanulmányait Szentetornyán végezte el és itt is konfirmált. Középiskolai éveit az Orosházi Táncsics Mihály Gimnáziumban töltötte. Ezt követően Szegedre ment, ahol 1963 és 1966 között az Országos Széchényi Könyvtár könyvtárosképző tagozatán szerzett oklevelet, majd évekkel később, 1981-ben a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán könyvtáros diplomát. 1960-tól a Földművelési Szövetkezet Járási Központja könyvesboltjának szervezője. 1963 és 1971 között az orosházi Járási Könyvtár könyvtárosaként tevékenykedett.

1965. március 6-án az orosházi evangélikus templomban feleségül vette Kovács Hajnalka szarvasi születésű óvodapedagógust. Házasságukból két leánygyermek született, Éva 1966-ban, Csilla 1969-ben.

1968 és 1971 között vezette az irodalmi klubot is. Itt olyan híres írók, színészek jelentek meg, mint Bálint András, Bitskey Tibor, Koncz Gábor vagy Keres Emil. Ezenkívül a Békés Megyei TIT irodalmi szakosztályának titkára és a helyi Képtár Baráti Kör elnöke volt. 1970-től a Magyar Éremgyűjtők Egyesületének orosházi titkára. Ő volt a szervezője, majd 1980 óta az elnöke a Juhász Balázs Gyűjtőklubnak.

Évike lánya 1987-ben kötött házasságot Gavallér Zoltánnal. Házasságukból három gyermek született. Gergő 1987-ben, Petra 1989-ben és Ákos 1993-ban.

Csilla lánya 1993-ban kötött házasságot Tóth Ferencsel. Házasságukból egy kislány született, Franciska, 1999-ben.

Az unokák sok örömet, boldogságot hoztak életébe.

A helyi evangélikus egyháznál 1969-től 2024-ig, 58 évig volt presbiter. 1999 óta a Nyugat-Békési Egyházmegye felügyelője és egykori zsinati tagja volt. 2012 őszétől 2020. december 31-ig az Orosházi Evangélikus Gyülekezet Levéltárában dolgozott. Evangélikus egyházát töretlen hittel, mindvégig alázattal, kiegyensúlyozott lelki békével, hatalmas egyháztörténeti tudásával önzetlenül szolgálta. Szívügyének tekintette a Harangszó újság létrehozását, fennmaradását. Kivétel nélkül minden példányában publikált.

Ugyanilyen elhivatottsággal, szenvedélyesen kutatta, tanulmányozta Orosháza város történelmét. A korhű dokumentumok olvasása, felfedezése és az idősebb emberek visszaemlékezései iránt kiapadhatatlan érdeklődést mutatott. Felhalmozott tudását örömmel osztotta meg előadásain, valamint az őt felkeresőkkel. Jó humora, optimizmusa, közvetlen, tisztelettudó, emberséges, békés személye közkedvelté tette őt a városban.

Élete során pontosan 870 alkotásban működött közre. Ebből 10 könyvet önállóan írt, 20 esetben szerkesztő volt, 40 műnél munkatársként hivatkoznak rá, és különböző fórumokon 800 írása jelent meg. Legjelentősebb műve az 1994-től kezdve kiadott Orosháza jelesei kötetsorozat. Bibliográfiái, sporttörténeti kiadványai, arcképvázlatok, szemelvényei, évkönyvei hitelesen mutatják be a bennük fellelhető személyek életpályáját, az események sorát. Legutolsó nagy munkája az Orosháza és orosháziak az első világháborúban, a Nagy Gyula Területi Múzeum által 2016-ban kiadott kötetben található.

Róla és munkásságáról is gyakran jelentek meg cikkek, publikációk a helyi és békés vármegyei lapban, valamint az Élet és Irodalom, vagy éppen az Evangélikus Élet hasábjain.

Páratlan tudását, becsületes, tiszta szívű személyét számtalan díjjal és kitüntetéssel jutalmazták:

Szocialista Kultúráért (miniszteri kitüntetés) (1973, 1988)

Kiváló Szövetkezeti Munkáért (1980)

Petőfi Emlékplakett (1989)

Orosháza Városért elismerés (1994)

Pro Numismatica (1999)

Orosháza Kultúrájáért (2000)

In favorem urbis nostrae (2001)

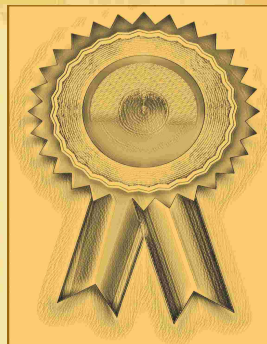
Nicolas Müller – díj (2005)

Orosháza Város Diszpolgára (2008)

Prónay Sándor – emlékplakett (2009)

Primus Inter Pares díj (2015)

Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata (2017)

2015-ben súlyos, hosszantartó betegség után az Úr magához szólította feleségét, Hajnalkát, akivel közel 50 évig éltek együtt boldog házasságban. Gyászát enyhítette, hogy még ebben az évben megszületett első dédunokája, Zalán, majd 2017-ben Oscar és Polli, 2019-ben Zsombor, 2023-ban Csanád. A dédunokák cseperedését, tanulmányait folyamatosan figyelemmel kísérte. Végtelen örömmel töltötte el, hogy a személyes találkozásokon kívül az internet segítségével naponta gyönyörködött a róluk készült képekben, videóknban.

2020-ban egy ismeretlen eredetű vírus több hónapra ágyba kényszerítette. Istennek hála, a gondozásnak, rehabilitációnak köszönhetően akkor sikerült leküzdenie a betegségeit. 80. születésnapján együtt lehetett a közeli és távolabbi családtagokkal, akik körében egy emlékezetes, szép napot tölthetett. Fizikai ereje azonban fokozatosan gyengült, két éve már csak segítséggel tudta otthonát elhagyni. Évike lánya az elmúlt 5 évben a legnagyobb szeretettel vette körül, minden nap látogatta, gondozta, ápolta, elvégezte a napi teendőket körülötte. Igyekezett lelki támaszt nyújtani édesapjának, újra és újra reményt adni neki a gyógyuláshoz. Utolsó előadására is ő kísérte el, amit 2024. október 24-én tartott a Nagy Gyula Területi Múzeumban, ahol a forradalom orosházi vonatkozásáról beszélt. Csilla lányáék igyekeztek évenként hazalátogatni, de telefonon rendszeresen beszélgettek egymással. Mindig nagy érdeklődéssel hallgatta a velük történeteket.

Gergő, Petra és Ákos mindvégig tartották a kapcsolatot nagypapájukkal. Az unokák felnőtté válásuk után is rendszeresen látogatták, és vendégül látták őt a családi összejöveteleken.

2024 novemberétől már kezelések, orvosi beavatkozások gyakori sora nehezítette Koszorús Oszkár földi életét. Fájdalmait, szenvedéseit méltósággal viselte az utolsó lélegzetéig.

Az Úr 2025. február 5-én szeretett szülővárosában örökre magához ölelte hűségese szolgálóját.

Laczki János

Elbocsátó gondolatok

„Gyógyíts meg, Uram engem, akkor meggyógyulok, tarts meg engem, akkor megtartatom...” (Jeremiás 17, 14)

Nagy veszteség érte Orosházát. Elhunyt a kiváló helytörténész, egyháztörténész, Orosháza díszpolgára, sokunk őszinte barátja, Koszorús Oszkár. Elszólítottatott közlünk két hónappal 83. születésnapja előtt Ő, aki ezer szállal kötődött az élethez és Orosházához. A szomorú híre egy pillanatra megdermedt körülöttünk a levegő, döbenten álltunk, mert belénk hasított a felismerés, hogy a pillanat azok számára is kijelöltetett, kiket tisztelünk, kik fontosak voltak mindannyiunk számára. Mást nem tehetünk. Gyászolunk! Búcsúzásra kényszerítesz bennünket, Oszkár.

A súlyos műtét előtti órákban és a műtét után három nappal, a kórházi ágyon felvett telefonon keresztül még volt hozzám szavad. A gyógyulni vágyás reményét és szorongását vitted magaddal a beköszöntött a csendbe... Mi mindannyian szegényebbek lettünk nélküled, de tudjuk, amit lelkedből ránk hagytál, ott találjuk írásaidban.

De sokszor is ültünk együtt az evangélikus egyház levéltárának ódon illatában, a településsel egyidős egyház dokumentumait kutatva! Most már azt is tudjuk, hogy az évtizedeken át tartó barátságot, a közös kutatás élményeit is mind-mind adományként kaptuk. Mint közismert és közkedvelt személyiség, azzal is megtiszteltél, hogy több könyvem bemutatóján vállaltad a házigazda szerepét.

Tudásod szívesen osztottad meg másokkal. „Kibeszélem magamból, amit tudok” – nyilatkoztad egy alkalommal. Koszorús Oszkár a reá szabott munkát a világi hívságoktól távol, hittel cselekedve végezte. Orosháza szorgos alkotó polgára távozott az élők sorából.

Nemrég még orosházi ihletésű mesekönyvet nyújtottam át Neked azzal a szándékkal, hogy ajándékoznád valamelyik dédunokádnak, és most Te magad költöttél be a mesébe. Újabb kori beszélgetéseink során egyetértettünk abban, hogy semmit sem nehezebb megérteni, mint a jelent, amelyben élünk, s most kapaszkodhatunk hitbe, értelembbe, távozásod megfoghatatlan, akár a gondolat hossza. Emléked őrizve, e gondolatokkal és megszorodott baráti szívvel búcsúzik Tőled:

Verasztó Antal
író, helytörténész

(Íródott Orosházán, 2025. február 14-én, az evangélikus templomban megtartott végső búcsú napján.)

"A sír bejáratát egy nehéz kő zárta el,
de mire odaértek, már félre volt gördítve.
Így be tudtak menni a sziklásírba,
de az Úr Jézus testét nem találták.
Ezen nagyon elcsodálkoztak és nem tudták,
mitévők legyenek. Ekkor hirtelen
két férfi jelent meg mellettük fénylő ruhában.
Az asszonyok megrémülve lehajtották a fejüket,
de azok így bátorították őket:
- Miért a halottak között kerestek az élő?
Nincs itt, mert feltámadt! "

(Lukács 24:4-6)

Népegyházi hírek

TEMETÉS 2024. 12. 18 - 2025. 04.

Miszlai László(76), Dénesi Sándor(81), Dénesi Sándorné Solymos Mária Anna(73), Kersmájer Lajosné Király Ilona Margit(85), Török Jánosné Rajki Ilona(96), Darók Gábor(81), Gulyás-Szabó Antalné Vági Julianna Etelka(84), Koszorús Oszkár(82), Kunos Sándor(90), Kada Éva Katalin(74), Kovács Károly Mihály(97), Gulyás-Szabó Gergelyné Drahotka Erzsébet(82)

KERESZTELTŐ (gyermek)

Tavalyi évről:

Fái Balázs és Varga Szabina fia
BALÁZS 2024. 03. 22.
Molnár Péter és Krivik Judit leányai
ALÍZ és LILIEEN 2024. 05. 05.
Csurpás Csaba és Todorán Enikő fia
BENEDEK 2024. 05. 19.
Szelezsán Péter Tamás és Madarász Gréta leánya
OLÍVIA ANNA 2024. 05. 19.
Rontó Richárd és Ökrös Klarissza fia
DOMINIK RICHÁRD 2024. 06. 08.

Felegyi-Németh Mihály és Felegyi Mária leánya

RÉKA 2024. 06. 27.
Dr. Horváth József és Urbán Katalin leánya
LÉNA PETRA 2024. 07. 28.
Tatár Sándor és Arany Bettina Hajnalka gyermekei
ZSANKA BETTINA és ZSOMBOR SÁNDOR 2025. 03. 30.
Sajti Bálint és Csöke Zsanett leánya
LUCA SÁRA 2025. 04. 06.

Adományok a „Harangszó újságra”

2024. november 23 - 2025. április 03.

Györgyi István	5000 Ft	Horváth Éva	10000 Ft
Török Sándorné	3500 Ft	Fülöp Béláné	3000 Ft
Gombkötő Irén	5000 Ft	Dr. Horváthné Csepregi Terézia	
Ujj Tiborné	3000 Ft		2000 Ft
Kiss János	3000 Ft	Pál Istvánné Dr. Csete Éva	5000 Ft
Juhász Nagy Mihály	2000 Ft	Dr. Soós Tibor és felesége	5000 Ft
Győri-Cani József és neje	5000 Ft	Szemenyei Sára	2000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft	Papp Vilmosné	5000 Ft
Horváth Antal Ádámné	5000 Ft	Név nélküli adományok	11000 Ft

IFJÚSÁGI ÓRA

TÉMA: A barátságról

Felső tagozatos vagy? Csatlakozz TE IS az IFI közösségéhez. Énekelj, játssz, és fedezd fel a Bibliát és önmagad!

2025. április 25. (péntek)
16 óra

Orosháza, Evangélikus Gyülekezeti Ház